१४ सर्गः ऊवे स्पर्द्धते स्म स्पर्द्धायामाङ्इत्यात्मनेपदं पूर्व्ववत्समासारणं यजादित्वाद्वा ततउवङादेशः जहास च विहसितवान्॥ ४४॥

भ° चुकोपेत्यादि। रामपराक्रमदर्शनात् इन्द्रजित् चुकोप कुप्य इरकोपे अत्युग्रं सर्परूपमस्त्रं आजुहाव आहूतवान् तिरोभूतः सन् परानीकं शत्रुसैन्यं आजुऊवे स्पर्द्धितवान् स्पर्द्धायामाङ इति मं क्रेजैस्पर्द्धेशब्दे च उभयत्र व्यथग्रहेति खेर्जिः जहास च हसितवांश्च हसेहासे॥ ४४॥

बबाधे च बलं कृत्स्नं निजग्राह च सायकैः। उत्स सर्ज्ज शरांस्तेऽस्य सर्पसाच्च प्रपेदिरे॥ ४५॥

ज°म° बबाधइत्यादि। बबाधे च अभिभूतवान् बाध विलोडने निजग्राह च निगृहीतवान् शायकैः लोहयुक्तैः सर्पास्त्रैः उत्ससर्ज शरान् क्षिप्तवान् ते उत्सृष्टाः शराअस्य बलस्य सर्पसात् कार्त्स्न्ये सातिः सम्प्रपेदिरे सम्प्रपद्यन्ते स्म॥ ४५॥

भ° बबाधइत्यादि। स इन्द्रजित् सर्व्वं रामबलं बबाधे अभिभूतवान् बाधृङविहतौ सायकैः शरैर्निगृहीतवांश्च असौ यान् शरान् उत्ससर्ज्ज क्षिप्तवान् सृजोङ्विसर्गेऽथसृजौश्चेति चकारा द्विसर्गे ते शराः अस्य रामबलस्य सर्पसात् सर्पाभूताः प्रपेदिरे सम्पद्यन्ते स्म कार्त्स्न्यायत्योरिति चसात् यौपदङ्गतौ ढफलेति अतएत्वं खिलोपश्च॥ ४५॥